

1264**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI**

z dnia 26 września 2001 r.

w sprawie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do mianowanych pracowników naukowych zatrudnionych w jednostkach badawczo-rozwojowych.

Na podstawie art. 40 ust. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady powoływania i organizacji komisji dyscyplinarnych, zasady wyznaczania składów orzekających, rzeczników dyscyplinarnych, tryb postępowania dyscyplinarnego i wykonywania kar dyscyplinarnych oraz ich darowania i zatarcia w stosunku do mianowanych pracowników naukowych zatrudnionych w jednostkach badawczo-rozwojowych.

§ 2. Członkowie komisji dyscyplinarnych są w zakresie orzekania niezawiśli.

§ 3. 1. Osoba będąca członkiem komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji nie może być równocześnie członkiem wyższej komisji dyscyplinarnej.

2. Niedopuszczalne jest łączenie mandatu członka komisji i funkcji rzecznika dyscyplinarnego.

§ 4. 1. Nie wszczyna się postępowania dyscyplinarnego, a wszczęte umarza się, gdy:

- 1) obwiniony zmarł,
- 2) nastąpiło przedawnienie, o którym mowa w art. 39a ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych, zwanej dalej „ustawą”,
- 3) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby jest w toku lub zostało prawomocnie zakończone,
- 4) szkodliwość społeczna czynu jest znikoma.

2. Jeżeli podstawą umorzenia postępowania dyscyplinarnego była śmierć obwinionego, na żądanie jego małżonka, krewnego w linii prostej, brata lub siostry, zgłoszone w terminie roku od dnia śmierci obwinionego, komisja dyscyplinarna wydaje na posiedzeniu niejawnym postanowienie o podjęciu postępowania; w takim przypadku postępowanie dyscyplinarne prowadzi się nadal z udziałem ustanowionego przez jedną z tych osób obrońcy z wyboru albo ustanowionego przez przewodniczącego komisji dyscyplinarnej obrońcy z urzędu.

Rozdział 2**Komisje dyscyplinarne**

§ 5. 1. Komisję dyscyplinarną jednostki badawczo-rozwojowej powołuje organ sprawujący nadzór nad jednostką.

2. Dyrektor jednostki badawczo-rozwojowej przedstawia organowi sprawującemu nadzór nad jednostką kandydatów na członków komisji dyscyplinarnej spośród mianowanych pracowników naukowych zatrudnionych w tej jednostce.

3. Komisję dyscyplinarną w liczbie siedmiu osób, w tym przewodniczącego i jego zastępców, powołuje się na okres czterech lat.

4. Komisja dyscyplinarna obraduje na posiedzeniach.

5. Z posiedzeń komisji dyscyplinarnej sporządza się protokół. Protokół podpisują wszyscy członkowie komisji obecni na posiedzeniu.

6. Komisja dyscyplinarna podejmuje rozstrzygnięcia w głosowaniu tajnym, większością głosów.

§ 6. 1. Organ sprawujący nadzór nad jednostkami badawczo-rozwojowymi może utworzyć wspólną komisję dyscyplinarną dla dwóch lub więcej jednostek nadzorowanych przez ten organ.

2. Członków wspólnej komisji dyscyplinarnej, w tym przewodniczącego i jego zastępców, powołuje, spośród mianowanych pracowników naukowych zatrudnionych w jednostkach badawczo-rozwojowych, dla których tworzy się komisję, organ sprawujący nadzór nad tymi jednostkami.

3. Liczba członków wchodzących w skład wspólnej komisji dyscyplinarnej z poszczególnych jednostek badawczo-rozwojowych jest proporcjonalna do liczby zatrudnionych w nich mianowanych pracowników naukowych, z tym że każda jednostka badawczo-rozwojowa jest reprezentowana w składzie komisji przez co najmniej jednego członka komisji.

4. Do składu orzekającego we wspólnych komisjach dyscyplinarnych wchodzi co najmniej jeden pracownik jednostki badawczo-rozwojowej lub członek rady naukowej jednostki zatrudniającej pracownika, przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne.

§ 7. Obsługę prac komisji dyscyplinarnych, o których mowa w § 5 i 6, zapewnia jednostka badawczo-rozwojowa, w której działa ta komisja.

§ 8. 1. Wyższą komisję dyscyplinarną powołuje minister właściwy do spraw nauki spośród mianowanych pracowników naukowych zatrudnionych w jednostkach badawczo-rozwojowych.

2. Wyższą komisję dyscyplinarną w liczbie dwunastu członków powołuje się na okres czterech lat.

3. Minister właściwy do spraw nauki wyznacza spośród członków wyższej komisji dyscyplinarnej przewodniczącego komisji oraz jego zastępcę.

4. Do trybu pracy wyższej komisji dyscyplinarnej stosuje się § 5 ust. 4—6.

5. Obsługę prac wyższej komisji dyscyplinarnej zapewnia minister właściwy do spraw nauki.

§ 9. 1. Członek komisji dyscyplinarnej nie może pełnić swoich obowiązków, jeżeli przeciwko niemu toczy się postępowanie karne lub dyscyplinarne.

2. Mandat członka komisji dyscyplinarnej wygasa:

- 1) w razie śmierci,
- 2) jeżeli członek komisji przestał spełniać warunki określone w § 5 ust. 2 lub § 8 ust. 1,
- 3) jeżeli toczące się przeciwko członkowi komisji postępowanie karne lub dyscyplinarne zakończy się prawomocnym orzeczeniem skazującym.

§ 10. 1. Członek komisji dyscyplinarnej może być odwołany przez organ, który go powołał, w razie:

- 1) niewykonywania obowiązków,
- 2) choroby uniemożliwiającej mu sprawowanie funkcji członka komisji,
- 3) złożenia rezygnacji.

2. W przypadku wygaśnięcia mandatu członka lub odwołania członka komisji przed upływem kadencji, właściwy organ powołuje nowego członka komisji na okres do końca kadencji.

§ 11. 1. Wydatki związane z działalnością komisji dyscyplinarnych, o których mowa w § 5 i 6, są pokrywane ze środków finansowych jednostek badawczo-rozwojowych, w których komisje te działają.

2. Wydatki związane z działalnością wyższej komisji dyscyplinarnej są pokrywane ze środków ujętych w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw nauki.

Rozdział 3

Rzecznicy dyscyplinarni

§ 12. 1. Rzecznika dyscyplinarnego jednostki badawczo-rozwojowej wyznacza organ sprawujący nad-

zór nad jednostką, na wniosek jej dyrektora, spośród mianowanych pracowników naukowych zatrudnionych w tej jednostce.

2. Minister właściwy do spraw nauki wyznacza rzecznika dyscyplinarnego do udziału w postępowaniu przed wyższą komisją dyscyplinarną.

3. W przypadku powołania wspólnej komisji dyscyplinarnej, o której mowa w § 6 ust. 1, rzecznika dyscyplinarnego wyznacza organ sprawujący nadzór nad jednostkami badawczo-rozwojowymi spośród kandydatów wskazanych przez dyrektorów zainteresowanych jednostek.

§ 13. Rzecznika dyscyplinarnego wyznacza się na okres trwania kadencji komisji dyscyplinarnej.

§ 14. Do rzecznika dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy § 9 i § 10 ust. 1.

§ 15. Rzecznik dyscyplinarny jest związany poleceniami organu, który go wyznaczył.

§ 16. 1. Do zadań rzecznika dyscyplinarnego należy wszechstronne wyjaśnienie okoliczności sprawy, a w szczególności:

- 1) wszczynanie i prowadzenie postępowania wyjaśniającego na polecenie dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej oraz informowanie go o dokonanych ustaleniach,
- 2) zawiadamianie osoby, przeciwko której toczy się postępowanie, o jego wszczęciu,
- 3) składanie komisji dyscyplinarnej wniosków o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego,
- 4) wydawanie postanowień o umorzeniu postępowania wyjaśniającego za zgodą dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej,
- 5) uczestniczenie w posiedzeniach i w rozprawach komisji dyscyplinarnej,
- 6) składanie wniosków o umorzenie postępowania dyscyplinarnego,
- 7) popieranie wniosku o ukaranie przed komisją dyscyplinarną oraz występowanie z wnioskami dotyczącymi wymiaru kar dyscyplinarnych,
- 8) wnoszenie zażaleń i odwołań od postanowień i orzeczeń komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji oraz od postanowień przewodniczącego komisji.

2. W sprawach wymienionych w ust. 1 pkt 3 i 6—8 rzecznik dyscyplinarny działa zgodnie z poleceniami organu, który go wyznaczył.

§ 17. Organy jednostek badawczo-rozwojowych i pracownicy tych jednostek są obowiązani do udzielania rzecznikowi dyscyplinarnemu informacji niezbędnych do ustalenia okoliczności sprawy.

Rozdział 4

Obwiniony

§ 18. Obwinionym jest osoba, przeciwko której wszczęto postępowanie dyscyplinarne.

§ 19. 1. Obwiniony nie ma obowiązku dowodzenia swojej niewinności i może bez podania powodów odmówić składania wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania.

2. Niedających się usunąć wątpliwości nie wolno rozstrzygać na niekorzyść obwinionego.

3. Obwinionemu przysługuje prawo do obrony i do wyznaczenia obrońcy.

Rozdział 5

Postępowanie wyjaśniające

§ 20. 1. Dyrektor jednostki badawczo-rozwojowej po otrzymaniu wiadomości o rażącym naruszeniu przez mianowanego pracownika naukowego obowiązków lub uchybieniu godności pracownika nauki poleca rzecznikowi dyscyplinarnemu jednostki wszczęcie i przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego, z zastrzeżeniem ust. 5.

2. W razie otrzymania wiadomości o przewinieniu zarzucanym przewodniczącemu komisji dyscyplinarnej lub rzecznikowi dyscyplinarnemu, dyrektor jednostki badawczo-rozwojowej zawiadamia o tym organ sprawujący nadzór nad jednostką oraz ministra właściwego do spraw nauki.

3. W toku postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarne może przesłuchiwać osobę, której postępowanie dotyczy, świadków i biegłych, jak również przeprowadzać wszelkie inne dowody, konieczne do wyjaśnienia sprawy.

4. Do wzywania i przesłuchiwania obwinionego, świadków i biegłych oraz przeprowadzania innych dowodów w postępowaniu wyjaśniającym stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

5. W sprawach przeciwko przewodniczącemu komisji dyscyplinarnej lub rzecznikowi dyscyplinarnemu uprawnienia dyrektora określone w ust. 1 przysługują organowi sprawującemu nadzór nad tą jednostką. Czynności rzecznika dyscyplinarnego wykonuje w stosunku do tych osób rzecznik dyscyplinarne przy wyższej komisji dyscyplinarnej, a w stosunku do rzecznika przy wyższej komisji dyscyplinarnej — rzecznik dyscyplinarne wyznaczony przez organ sprawujący nadzór nad jednostką.

§ 21. 1. Jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego wskazują na zasadność wysuniętych zarzutów, rzecznik dyscyplinarne składa komisji dyscyplinarnej wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i o ukaranie. Przed złożeniem wniosku z jego treścią zapoznaje się osobę, której postępowanie dotyczy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać:

1) dane osoby, której postępowanie dotyczy:

- a) imię i nazwisko,
- b) tytuł i stopień naukowy,
- c) stanowisko służbowe,
- d) miejsce pracy,

2) dokładne określenie zarzucanego czynu ze wskazaniem czasu i miejsca jego popełnienia,

3) wykaz zawierający imiona i nazwiska oraz adresy świadków, którzy mają być wezwani na rozprawę, jak również wskazanie innych dowodów; do wykazu może być dołączony wniosek o zaniechanie wezwania na rozprawę świadków przesłuchanych w toku postępowania wyjaśniającego i o odczytanie ich zeznań na rozprawie,

4) proponowany rodzaj i wymiar kary dyscyplinarnej,

5) uzasadnienie oparte na wynikach postępowania wyjaśniającego.

§ 22. Z każdej czynności postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarne sporządza protokół. Przepisy § 34 stosuje się odpowiednio.

§ 23. Jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego nie potwierdziły wysuniętych zarzutów lub jeżeli powstały okoliczności, o których mowa w § 4 ust. 1, rzecznik dyscyplinarne odstępuje od złożenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania wyjaśniającego.

Rozdział 6

Postępowanie dyscyplinarne w pierwszej instancji

§ 24. 1. Komisja dyscyplinarne z dniem zgłoszenia wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania wydaje postanowienie o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego.

2. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza skład orzekający.

3. Skład orzekający na posiedzeniu niejawnym wydaje postanowienie o:

1) wyznaczeniu terminu rozprawy albo

2) zwrocie wniosku w celu uzupełnienia przez rzecznika dyscyplinarnego postępowania wyjaśniającego, wskazując kierunek uzupełnienia i termin zakończenia tego postępowania, nie dłuższy niż 30 dni, albo

3) umorzeniu postępowania w przypadkach wymienionych w § 4 ust. 1.

4. Odpisy postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

5. Obwinionemu doręcza się, wraz z odpisem postanowienia komisji o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego, odpis wniosku rzecznika dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i o ukaranie.

§ 25. 1. W trakcie postępowania dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny, obwiniony lub jego obrońca mogą zgłaszać do komisji wnioski o dopuszczenie nowych dowodów. Wnioski uwzględnia się, jeżeli okoliczności, do których stwierdzenia dowody miałyby być powołane, mogą mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

2. Skład orzekający może z urzędu dopuścić dowód z zeznań świadków i opinii biegłych oraz przeprowadzić inne dowody.

§ 26. 1. O terminie i miejscu rozprawy przewodniczący składu orzekającego zawiadamia na piśmie właściwy organ sprawujący nadzór nad jednostką badawczo-rozwojową, dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej, rzecznika dyscyplinarnego i obrońcę obwinionego, jeżeli został ustanowiony, a ponadto wzywa na rozprawę:

- 1) obwinionego,
- 2) świadków i biegłych.

2. Obwinionemu doręcza się wraz z wezwaniem:

- 1) listę członków składu orzekającego,
- 2) pouczenie o przysługujących mu uprawnieniach i skutkach niestawiennictwa na rozprawę określonych w § 31 ust. 3.

3. Termin rozprawy powinien być tak wyznaczony, aby między doręczeniem obwinionemu wezwania na rozprawę a dniem rozprawy upłynęło co najmniej 14 dni. W razie niezachowania tego terminu, rozprawa na wniosek obwinionego lub jego obrońcy może być odroczone.

4. Po wydaniu postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego obwiniony i jego obrońca mogą w obecności osoby upoważnionej lub przewodniczącego składu orzekającego przeglądać akta sprawy oraz sporządzać wypisy i notatki.

§ 27. 1. Rzecznik dyscyplinarny, obwiniony lub jego obrońca mogą zgłosić przewodniczącemu komisji dyscyplinarnej żądanie wyłączenia członka składu orzekającego, jeżeli między obwinionym lub pokrzywdzonym a członkiem składu orzekającego zachodzą stosunki tego rodzaju, że mogą wzbudzać wątpliwość co do bezstronności członka składu orzekającego. Wniosek rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym powołany przez przewodniczącego komisji inny skład orzekający.

2. Wniosek o wyłączenie od rozpoznania sprawy może również złożyć, z przyczyn określonych w ust. 1, członek składu orzekającego.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinien być zgłoszony nie później niż przed rozpoczęciem rozprawy.

§ 28. Obrońcą nie może być członek komisji dyscyplinarnej, przed którą sprawa się toczy.

§ 29. 1. Rozprawa dyscyplinarna jest jawna dla pracowników jednostki badawczo-rozwojowej.

2. W uzasadnionych przypadkach skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy. Ogłoszenie orzeczenia jest jawne.

§ 30. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie po przeprowadzeniu rozprawy, w toku której wysłuchuje rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.

§ 31. 1. Rozprawą kieruje przewodniczący składu orzekającego.

2. Rozprawa rozpoczyna się od sprawdzenia obecności wezwanych osób. Przewodniczący zarządza opuszczenie sali przez świadków, odczytuje wniosek o wszczęcie postępowania i o ukaranie, zarządza wysłuchanie obwinionego, przesłuchanie świadków i biegłych oraz zarządza przeprowadzenie innych dowodów. Świadka przesłuchuje się podczas nieobecności tych świadków, którzy nie złożyli jeszcze zeznań.

3. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawę obwinionego, któremu wezwanie doręczono we właściwym terminie, lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

4. W razie uznania niestawiennictwa obwinionego za usprawiedliwione skład orzekający odracza rozprawę i wyznacza nowy termin.

5. W razie niemożności stawienia się świadków lub złożenia przez nich zeznań odmiennej treści niż w postępowaniu wyjaśniającym, na rozprawie odczytuje się ich zeznanie w części lub w całości z akt postępowania wyjaśniającego.

6. Przed przystąpieniem do przesłuchania świadka lub biegłego przewodniczący uprzedza go o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

7. Obwiniony, jego obrońca i rzecznik dyscyplinarny mają prawo zadawać pytania świadkom i biegłym oraz wypowiadać się co do każdego zeznania świadka, opinii biegłego lub innego dowodu.

8. Po zakończeniu postępowania dowodowego przewodniczący składu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarnemu oraz obrońcy i obwinionemu, przy czym obwinionemu przysługuje zawsze głos ostatni.

§ 32. 1. Jeżeli na rozprawie okaże się, że zachodzą istotne braki w materiale zebranym w czasie postępo-

wania prowadzonego przez rzecznika dyscyplinarnego, których na rozprawie uzupełnić nie można, skład orzekający wydaje postanowienie o uzupełnieniu przez rzecznika dyscyplinarnego tego materiału, wskazując zakres i termin jego uzupełnienia.

2. Na postanowienie o uzupełnieniu postępowania, o którym mowa w ust. 1, nie przysługują stronom zażalenie.

3. Po uzupełnieniu postępowania rzecznik dyscyplinarny przedstawia komisji wyniki postępowania uzupełniającego.

§ 33. Skład orzekający może z ważnych przyczyn przerwać rozprawę na czas nie dłuższy niż 21 dni. Jeżeli po wznowieniu rozprawy skład orzekający uległ zmianie, rozprawę prowadzi się od początku.

§ 34. 1. Z przebiegu rozprawy sporządza się protokół, który powinien zawierać: oznaczenie sprawy, czasu i miejsca rozprawy oraz osób w niej uczestniczących, przebieg rozprawy, a zwłaszcza oświadczenia i wnioski jej uczestników, treść wyjaśnień obwinionego, zeznań świadków, wyniki postępowania dowodowego oraz przytoczenie wniosków i innych oświadczeń rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego i obrońcy, jak również postanowienia składu orzekającego.

2. Protokół podpisują przewodniczący składu orzekającego i protokolant.

3. Protokół może być sprostowany lub uzupełniony na wniosek rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub obrońcy.

§ 35. 1. Po wysłuchaniu głosów stron skład orzekający przystępuje niezwłocznie do narady nad orzeczeniem.

2. Narada i głosowanie są tajne. Oprócz członków składu orzekającego może być przy nich obecny tylko protokolant.

3. Narada i głosowanie odbywają się osobno co do winy i osobno co do kary. Przewodniczący składu orzekającego głosuje ostatni.

§ 36. 1. Postanowienia i orzeczenia składu orzekającego zapadają zwykłą większością głosów.

2. Przegłosowany członek składu orzekającego ma prawo zaznaczyć na orzeczeniu swoje zdanie odrębne i złożyć na piśmie jego uzasadnienie w ciągu 7 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

§ 37. 1. Skład orzekający orzeka zgodnie z przekonaniem opartym na ocenie dowodów ujawnionych w toku rozprawy.

2. Skład orzekający wydaje orzeczenie o:

- 1) ukaraniu, w którym uznaje obwinionego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierza jedną z kar dyscyplinarnych, albo

- 2) uniewinnieniu obwinionego od zarzutu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, albo

- 3) umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, gdy okaże się, że:

- a) czyn popełniony przez obwinionego nie jest przewinieniem dyscyplinarnym,

- b) powstały okoliczności, o których mowa w § 4 ust. 1.

3. Przy wymiarze kary bierze się pod uwagę stopień winy, szkodliwość społeczną i skutki czynu oraz postawę etyczną obwinionego, a także jego zachowanie się przed i po popełnieniu przewinienia.

4. Jeżeli obwiniony dopuścił się kilku przewinień, wymierza się jedną karę za wszystkie czyny łącznie.

§ 38. 1. Orzeczenie dyscyplinarne sporządza się na piśmie. Orzeczenie to zawiera:

- 1) nazwę komisji dyscyplinarnej, datę i miejsce rozpoznania, numer sprawy oraz datę wydania orzeczenia,

- 2) tytuły i stopnie naukowe oraz imiona i nazwiska członków składu orzekającego, rzecznika dyscyplinarnego i protokolanta,

- 3) tytuł i stopień naukowy, imię i nazwisko, stanowisko służbowe, miejsce i datę urodzenia obwinionego,

- 4) dokładne określenie czynu popełnionego przez obwinionego,

- 5) rozstrzygnięcie komisji dyscyplinarnej,

- 6) pouczenie o prawie wniesienia odwołania do wyższej komisji dyscyplinarnej.

2. Uzasadnienie orzeczenia sporządza się na piśmie w terminie 7 dni od dnia jego ogłoszenia.

3. Uzasadnienie orzeczenia powinno zawierać ustalenia faktyczne przez wskazanie, jakie fakty skład orzekający uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich oparł się dowodach i dlaczego nie dał wiary dowodom przeciwnym, a także przytoczenie okoliczności, jakie skład orzekający wziął pod uwagę przy wymiarze kary. Uzasadnienie powinno także wskazać podstawę prawną.

4. Orzeczenie i uzasadnienie podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego.

§ 39. 1. Orzeczenie ogłasza się bezpośrednio po naradzie. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego podaje ustnie zasadnicze powody rozstrzygnięcia.

2. W uzasadnionych przypadkach ogłoszenie orzeczenia może być odroczone, nie dłużej niż na 7 dni, przy czym dzień i godzina ogłoszenia powinny być podane na rozprawie.

3. Po ogłoszeniu orzeczenia przewodniczący składu orzekającego poucza obwinionego o trybie i terminie wniesienia odwołania.

4. Orzeczenie komisji dyscyplinarnej wraz z uzasadnieniem doręcza się obwinionemu oraz jego obrońcy, rzecznikowi dyscyplinarnemu, organowi sprawującemu nadzór nad jednostką badawczo-rozwojową, dyrektorowi jednostki badawczo-rozwojowej, w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia.

Rozdział 7

Postępowanie odwoławcze

§ 40. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej pierwszej instancji obwinionemu, jego obrońcy i rzecznikowi dyscyplinarnemu przysługuje prawo wniesienia odwołania do wyższej komisji dyscyplinarnej.

2. Odwołanie w dwóch egzemplarzach wnosi się do wyższej komisji dyscyplinarnej za pośrednictwem komisji dyscyplinarnej, która wydała orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Po przyjęciu odwołania przewodniczący komisji przesyła je niezwłocznie wraz z aktami sprawy do wyższej komisji dyscyplinarnej.

3. Odwołanie może być cofnięte najpóźniej przed rozpoczęciem rozprawy odwoławczej. Cofnięcie odwołania wniesionego na korzyść obwinionego, jeżeli on sam nie złożył odwołania, może nastąpić tylko za jego zgodą.

4. Orzeczenie komisji, od którego nie zostało w przewidzianym terminie wniesione odwołanie, staje się prawomocne i podlega wykonaniu.

§ 41. 1. Przewodniczący wyższej komisji dyscyplinarnej po stwierdzeniu, że odwołanie zostało wniesione przez osobę uprawnioną w terminie przewidzianym w § 40 ust. 2, wyznacza skład orzekający i kieruje sprawą na posiedzenie niejawnie.

2. Skład orzekający wyższej komisji dyscyplinarnej, na posiedzeniu niejawnym, wyznacza termin rozprawy, rozstrzyga o konieczności wezwania świadków lub dopuszczenia innych dowodów wskazanych w odwołaniu. Przepisy § 26 stosuje się odpowiednio.

§ 42. 1. Przewodniczący wyższej komisji dyscyplinarnej odrzuca odwołanie w razie wniesienia go po upływie terminu przewidzianego w § 40 ust. 2 lub przez osobę nieuprawnioną. Na postanowienie przewodniczącego przysługuje zażalenie do wyższej komisji dyscyplinarnej. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia.

2. Przewodniczący wyższej komisji dyscyplinarnej na wniosek obwinionego lub rzecznika dyscyplinarne może przywrócić uchybiony termin, jeżeli uprawdopodobni on, że uchybienie nastąpiło wskutek niezawinionej przez niego przeszkody.

3. Wniosek o przywrócenie terminu składa się do wyższej komisji dyscyplinarnej wraz z odwołaniem, za

pośrednictwem komisji dyscyplinarnej, która wydała zaskarżone orzeczenie, w terminie 14 dni od dnia ustania przeszkody.

4. Na postanowienie odmawiające przywrócenia terminu przysługuje zażalenie do wyższej komisji dyscyplinarnej. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia.

§ 43. Przewodniczący wyższej komisji dyscyplinarnej po wydaniu na posiedzeniu niejawnym postanowienia o przywróceniu terminu wyznacza termin rozprawy odwoławczej, która powinna się odbyć w terminie 21 dni od dnia złożenia odwołania.

§ 44. 1. Rozprawę odwoławczą rozpoczyna ustne sprawozdanie, w którym członek składu orzekającego wyższej komisji dyscyplinarnej, wyznaczony jako sprawozdawca, przedstawia przebieg dotychczasowego postępowania dyscyplinarne, treść zaskarżonego orzeczenia, przytoczone w odwołaniu zarzuty oraz okoliczności faktyczne sprawy, jak również zawiadamia strony o postanowieniu składu orzekającego w przedmiocie dopuszczenia dowodów.

2. Rzecznik dyscyplinarne, obwiniony i jego obrońca mogą składać wyjaśnienia, oświadczenia i wnioski ustnie lub na piśmie.

3. Przed zakończeniem rozprawy odwoławczej przewodniczący składu orzekającego udziela głosu rzecznikowi dyscyplinarne, obwinionemu i obrońcy, przy czym pierwszy głos przysługuje stronie, która wniosła odwołanie.

§ 45. 1. Wyższa komisja dyscyplinarne:

- 1) utrzymuje w mocy orzeczenie, od którego wniesiono odwołanie, albo
- 2) uchyla orzeczenie w całości lub w części i wydaje nowe orzeczenie w tym zakresie, albo
- 3) uchyla orzeczenie w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania, albo
- 4) umarza postępowanie, jeżeli okaże się, że zachodzą okoliczności przewidziane w § 4 ust. 1.

2. Wyższa komisja dyscyplinarne może orzec karę surowszą od orzeczonej przez komisję dyscyplinarne tylko wówczas, gdy orzeczenie zostało zaskarżone przez rzecznika dyscyplinarne.

§ 46. W postępowaniu przed wyższą komisją dyscyplinarne stosuje się odpowiednio przepisy § 27—36, § 37 ust. 1, 3 i 4, § 38 oraz § 39 ust. 1, 2 i 4.

Rozdział 8

Wykonywanie orzeczeń

§ 47. 1. Prawomocne orzeczenia komisji dyscyplinarnej i wyższej komisji dyscyplinarnej podlegają niezwłocznemu wykonaniu.

2. Wykonywanie orzeczeń, o których mowa w ust. 1, zarządza organ sprawujący nadzór nad jednostką, w której jest zatrudniony pracownik naukowy. Karę wykonuje dyrektor jednostki.

§ 48. Odpis prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej dołącza się do akt osobowych pracownika naukowego.

Rozdział 9

Zatarcie kar dyscyplinarnych

§ 49. 1. O zatarciu kary orzeka na posiedzeniu niejawnym komisja dyscyplinarna, który orzekała w sprawie w pierwszej instancji, z zastrzeżeniem ust. 5.

2. Kary dyscyplinarne określone w art. 39b ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy ulegają zatarciu, a odpis orzeczenia dołączony do akt osobowych podlega zniszczeniu po upływie 3 lat od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia o ukaraniu. Na wniosek ukaranego zatarcie może nastąpić po upływie 2 lat.

3. Jeżeli w okresie przed zatarciem kary dyscyplinarnej pracownik naukowy będzie ponownie ukarany dyscyplinarnie, termin 3 lat, o którym mowa w ust. 2, liczy się od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia o ponownym ukaraniu.

4. W przypadku kary dyscyplinarnej określonej w art. 39b ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy zatarcie oraz zniszczenie odpisu orzeczenia następuje po upływie 3 lat od dnia upływu okresu, na który kara została orzeczona, albo okresu, o którym mowa w art. 39b ust. 2 ustawy.

5. O zatarciu kary, o której mowa w art. 39b ust. 1 pkt 4 ustawy, orzeka na posiedzeniu niejawnym wyższa komisja dyscyplinarna.

§ 50. W przypadku likwidacji komisji dyscyplinarnej w jednostce badawczo-rozwojowej, o zatarciu kary

orzeka na posiedzeniu niejawnym wyższa komisja dyscyplinarna.

Rozdział 10

Darowanie kar dyscyplinarnych

§ 51. Organ sprawujący nadzór nad jednostką badawczo-rozwojową może z własnej inicjatywy, na wniosek ukaranego, jego obrońcy lub rzecznika dyscyplinarnego darować orzeczoną karę, jeżeli stopień szkodliwości społecznej przewinienia jest nieznaczny, a postawa ukaranego i dotychczasowe zachowanie uzasadniają przypuszczenie, że będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie popełni przewinienia dającego podstawę do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

§ 52. Organ, o którym mowa w § 51, może darowanie kary uzależnić od poręczenia działającego w jednostce badawczo-rozwojowej związku zawodowego lub rady naukowej, polegającego na zapewnieniu podjęcia starań, aby ukarany swoją postawą potwierdził zasadność darowania kary, a w szczególności nie popełnił nowego przewinienia.

§ 53. Darowanie kary oznacza uznanie pracownika za niekaranego i powoduje usunięcie odpisu orzeczenia o ukaraniu z akt osobowych pracownika.

Rozdział 11

Przepisy końcowe

§ 54. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1989 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do mianowanych pracowników naukowych, zatrudnionych w jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 12, poz. 64).

§ 55. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Minister Nauki: *A. Wiszniewski*